Dosar nr. 2c-617/26
Nr. electronic 2-26037375-12-2c-24032026

HOTĂRÂRE
în numele Legii

19 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
în componența:
judecătorul Furdui Angela

Examinând în procedura cererilor cu valoare redusă cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Autoritate", prin intermediul avocatului Gulca Lilia împotriva Firmei de Producție și Comerț „Bojo-Vin" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

La 20 martie 2026, S.R.L. „Autoritate", prin intermediul avocatului Gulca Lilia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Firmei de Producție și Comerț „Bojo-Vin" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii, reprezentantul reclamantului menționează că la 24 iulie 2025, a prestat pârâtului servicii de reparație a mijlocului de transport de marca *****, n/î *****, în valoare totală de 13774 lei, fapt confirmat prin factura fiscală nr. AAV 3359343 și prin actul lucrărilor efectuate nr. 7972, având la bază contractul nr. 128 din 03 ianuarie 2022.

Reclamantul a menționat că urmare a prestării serviciilor pârâtul a achitat doar parțial suma datorată, rămânând o restanță de 4 074,00 lei, fapt confirmat prin actul de verificare eliberat de către reclamant.

Afirmă că la 10 noiembrie 2025, a înaintat către pârât reclamația, aceasta fiind recepționată la 11 noiembrie 2025, însă suma datorată nu a fost achitată până în prezent.

Susține că bazându-se pe relațiile existente cu pârâtul începând cu anul 2022, a considerat că acesta își va onora obligația de plată. Cu toate acestea, după trecerea unei perioade de cinci luni, suma datorată în mărime de 4074 lei a rămas neachitată.

Potrivit pct. 4.3 al contractului nr. 128 din 03.01.2022, plata pentru serviciile prestate urma să fie efectuată de către beneficiar nu mai târziu de 14 zile calendaristice de la data livrării. În acest sens, menționează că prin neexecutarea obligației de achitare, pârâtul încalcă prevederile art. 774 alin. (1) Cod civil.

În acest sens, consideră că sunt incidente prevederile art. 947, art. 948 și art. 949 alin. (1) Cod civil, solicitând încasarea de la pârât a penalității în mărime de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, calculată în cuantum de 4542,51 lei.

Totodată, notează că pentru apărarea intereselor sale în instanța de judecată, în legătură cu acțiunea înaintată împotriva Firmei de Producție și Comerț „Bojo-Vin" S.R.L., reclamantul S.R.L. „Autoritate" a suportat cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în mărime de 4000,00 lei, fapt confirmat prin factura fiscală și bonul de plată.

Evidențiază că anterior depunerii cererii privind recuperarea datoriei, pârâtul a fost somat că, în cazul neachitării benevole a datoriei, va fi obligat să suporte și cheltuielile de asistență juridică.

În drept, își întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. art. 10, 774-776, 858 alin. (2), 942 alin. (4), 947 alin. (1) – (4), 948, 949 alin. (1) Cod civil, solicită încasarea din contul Firmei de Producție și Comerț „Bojo Vin" S.R.L. în beneficiul S.R.L. „Autoritate" datoria în sumă de 4074 lei, penalitatea în sumă de 4542,51 lei și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat suma de 394,62 lei, pentru taxa de timbru suma de 200 lei, pentru asistența juridică suma de 4000 lei, pentru extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice suma de 330 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 martie 2026, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fiindu-le explicate părților procedura de examinare, în conformitate cu art. 276^2 -276^4 Cod de procedură civilă (f.d.21).

Copia prezentei încheieri a fost expediată în adresa pârâtului F.P.C. „Bojo-Vin" S.R.L., la adresa indicată în cererea de chemare în judecată, *****, fiind recepționată la 08 aprilie 2026 (f.d.24).

În conformitate cu art. 100 alin.(1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Potrivit art. 102 alin. (7) Cod de procedură civilă, citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal. Citațiile și înștiințările expediate la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepționate.

Prin urmare, judecătorul reține că termenul acordat pârâtului, a expirat și că acesta nu a prezentat referință, probe, precum nici obiecțiile sale vizavi de pretențiile înaintate în termenul acordat în conformitate cu art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, motiv pentru care a fost dispusă examinarea cauzei în baza înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată, potrivit art. 276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.276^4 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele cauzei și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează spața, judecătorul consideră că acțiunea civilă urmează a fi admisă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților

și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Din materialele cauzei rezultă că la 03 ianuarie 2022, între Firma de Producție și Comerț „Bojo-Vin” S.R.L., în calitate de beneficiar și S.R.L. „Autoritate”, în calitate de prestator, a fost încheiat contractul de reparații și întreținere auto nr. 128 (f.d.9-10).

Întru executarea obligațiilor contractuale, la 24 iulie 2025, S.R.L. „Autoritate” a prestat Firmei de Producție și Comerț „Bojo-Vin” S.R.L. servicii de reparație a mijlocului de transport de marca *****, n/î *****, în valoare totală de 13774 lei, fapt confirmat prin factura fiscală nr. AAV 3359343 din 24 iulie 2025 și actul lucrărilor efectuate nr. 7972 din 24 iulie 2025, semnate de ambele părți (f.d.11, 12).

Din actele cauzei rezultă că pârâtul a achitat doar parțial contravaloarea serviciilor prestate, rămânând neachitată suma de 4.074,00 lei, ce se confirmă prin actul de verificare reciproce la situația din 31 martie 2026 (f.d.13).

În vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la 10 noiembrie 2025, S.R.L. „Autoritate” a expediat pârâtului o notificare, prin care a solicitat achitarea sumei restante, fiind recepționată de ultimul la 11 noiembrie 2025 (f.d.10, 11).

Instanța constată că, în pofida recepționării somației, pârâtul nu a dat curs solicitării reclamantului, nu a restituit suma achitată și nu a prezentat vreun răspuns sau justificare privind neexecutarea obligațiilor contractuale.

De asemenea, instanța reține că pârâtul nu a prezentat referință și nici nu a depus probe în apărarea drepturilor sale, deși i-a fost comunicată cererea de chemare în judecată și i s-a acordat termen pentru formularea poziției procesuale.

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Astfel, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Pornind de la principiul de bază personale care sunt parte la aceste relații, sînt obligate de a-și înfăptui drepturile și exercita obligațiile cu bună credință și diligență în concordanță cu stipulările contractuale.

Conform art. 312 alin. (1)-(2) Cod civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

În corespundere cu art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației, iar în acord cu art. 776 Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Articolul 858 alin. (2) Cod civil, prevede că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Potrivit art. 1375 alin. (1) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită, iar conform art. 1376 alin. (1) Cod civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.

Raportând aceste dispoziții legale la circumstanțele cauzei, instanța reține că între părți a existat un raport juridic contractual, născut în temeiul contractului de reparații și întreținere auto nr. 128 din 03 ianuarie 2022, în baza căruia reclamantul, în calitate de prestator, s-a obligat să presteze servicii de reparație și întreținere auto, iar pârâtul, în calitate de beneficiar, s-a obligat să achite contravaloarea serviciilor prestate.

Instanța constată că reclamantul și-a executat obligația contractuală, fapt confirmat prin factura fiscală nr. AAV 3359343 și actul lucrărilor efectuate nr. 7972, din care rezultă prestarea, la data de 24 iulie 2025, a serviciilor de reparație a mijlocului de transport de marca *****, n/î *****, în valoare totală de 13774 lei.

Totodată, din actul de verificare prezentat de reclamant rezultă că pârâtul a achitat doar parțial contravaloarea serviciilor prestate, rămânând neachitată suma de 4074 lei.

Instanța reține că potrivit pct. 4.3 din contractul nr. 128 din 03 ianuarie 2022, plata pentru serviciile prestate urma să fie efectuată de către beneficiar în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data livrării.

Prin urmare, obligația de plată a pârâtului a devenit exigibilă după expirarea termenului contractual stabilit, însă până la momentul examinării cauzei aceasta nu a fost executată integral.

În aceste circumstanțe, instanța ajunge la concluzia că reclamantul și-a executat obligația contractuală, în timp ce pârâtul nu și-a executat integral obligația corelativă de plată. Or, potrivit principiului forței obligatorii a contractului, părțile sunt ținute să își execute obligațiile asumate, iar executarea acestora trebuie realizată în modul, la locul și în termenul stabilit.

Mai mult, deși pârâtul a recepționat notificarea expediată de reclamant la 10 noiembrie 2025, prin care i s-a solicitat achitarea sumei restante, acesta nu a făcut dovada stingerii obligației și nici nu a prezentat instanței probe care să combată existența sau cuantumul datoriei pretinse.

Relevant este și faptul că în pofida aducerii la cunoștință a acțiunii și pretențiilor formulate în instanță, fapt confirmat prin aviz de recepție, pârâtul SRL „Bojo-Vin”, nu a obiectat nici într-un mod împotriva cererii înaintate și nu a depus referință.

Prin urmare, în lipsa unor probe contrare prezentate de pârât și în coroborare cu înscrisurile administrate în cauză, instanța constată că pretenția reclamantului privind încasarea de la pârât a datoriei în cuantum de 4 074 lei este întemeiată, motiv pentru care urmează a fi admisă.

În ceea ce privește pretenția privind încasarea penalității, instanța reține că potrivit art. 947 alin. (1) și (2) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă.

În speță, instanța nu poate desconsidera, întârzierea plății, întrucât acest fapt a fost prevăzut contractual, consemnat reciproc, și forța obligatorie a acestuia este incontestabilă, care potrivit pct. 4.3. din contractul de reparații și întreținere auto nr. 128 din 03 ianuarie 2022, a fost stipulat că în cazul întârzierii plății pentru serviciile prestate, prestatorul este în drept să aplice beneficiarului o penalitate în mărime de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere.

Instanța constată că clauza penală menționată a fost convenită de părți la momentul încheierii contractului și reprezintă expresia voinței acestora cu privire la consecințele neexecutării sau executării cu întârziere a obligației de plată.

Astfel, sunt întrunite condițiile pentru aplicarea clauzei penale, deoarece există o creanță valabilă, obligația principală nefiind executată integral în termenul stabilit, iar contractul prevede în mod expres consecința întârzierii la plată.

Din calculul prezentat de reclamant rezultă că reclamantul pretinde o penalitate în cuantum de 4542,51 lei, pentru o perioadă de 223 de zile de întârziere, cuprinsă între 08 august 2025 și 18 martie 2026, cu prin aplicarea coeficientului de 0,5% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, conform clauzei contractuale.

Subsecvent, se observă că cuantumul penalității stabilit prin clauzele contractului încheiat de părți și solicitat spre încasare, se află într-un echilibru real între drepturile și obligațiile părților contractante, având în vedere faptul că echivalența prestațiilor presupune, ca drepturile și obligațiile reciproce să aibă, dacă nu valoare identică, măcar una apropiată, excluzând o disproporție vădită cu orice prejudiciu ce ar putea fi în mod rezonabil presupus, motiv pentru care instanța consideră necesar de a încasa de la pârât cu titlu de penalitate suma de 4542,51 lei, considerând-o echitabilă și îndreptățită, adică rezonabilă în raport cu suma datorată și perioada întârzierii.

În acest context, instanța reține că pârâtul nu a prezentat obiecții cu privire la cuantumul clauzei penale și perioada pentru a fost calculată și nici nu a administrat probe care să combată calculul prezentat de reclamant.

În aceste circumstanțe, având în vedere că întârzierea în executarea obligației de plată este imputabilă pârâtului, iar aplicarea penalității a fost expres prevăzută de părți în contract, instanța constată că pretenția reclamantului privind încasarea penalității este întemeiată și urmează a fi admisă.

În asemenea împrejurări, instanța va încasa din contul Firmei de Producție și Comerț „Bojo-Vin” S.R.L. în beneficiul S.R.L. „Autoritate” a penalității în sumă de 4542,51 lei.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

De asemenea, conform art. 90 lit. l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În cauza dedusă judecății, instanța constată că la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul S.R.L. „Autoritate” a achitat taxa de stat în cuantum de 394,62 lei și taxa de timbru în cuantum de 200 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 149 și nr. 150 din 18 martie 2026 (f.d.2, 3).

Totodată, instanța reține că reclamantul a suportat cheltuieli pentru eliberarea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice în privința pârâtului Firma de Producție și Comerț „Bojo-Vin” S.R.L. în sumă de 330 lei, fapt confirmat prin confirmarea de achitare a notei de plată din 17 martie 2026 (f.d.19).

Prin urmare, în temeiul normelor legale citate, instanța va încasa din contul Firmei de Producție și Comerț „Bojo-Vin” S.R.L. în beneficiul S.R.L. „Autoritate” a cheltuielilor de judecată suportate, și anume suma de 394,62 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru și suma de 330 lei pentru extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, ca fiind justificate, reale și necesare pentru desfășurarea procesului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În acest contest pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; c. listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

În cauză, interesele S.R.L. „Autoritate” au fost reprezentate de avocatul Gulca Lilia, conform mandatului seria MA *****din 17 martie 2026 (f.d.6).

Totodată, potrivit facturii fiscale și ordinului de plată nr. 151 din 18 martie 2026, S.R.L. „Autoritate” a achitat pentru serviciile de asistență juridică suma de 4000 lei.

În context, reținând dovada achitării onorariului avocatului, timpul și munca depusă de avocat, rezultatul obținut, judecătorul concluzionează necesitatea de a admite și cerința cu privire la încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică, cu încasarea din contul Firmei de Producție și Comerț „Bojo-Vin” S.R.L. în beneficiul S.R.L. „Autoritate” a sumei de 4000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, ce reprezintă cuantumul real, necesar și rezonabil.

Față de cele ce preced, judecătorul ajunge la concluzia de a admite acțiunea și de a încasa din contul Firmei de Producție și Comerț „Bojo-Vin” S.R.L. în beneficiul S.R.L. „Autoritate” datoria în sumă de 4074 lei, penalitatea în sumă de 4542,51 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat suma de 394,62 lei, pentru taxa de timbru suma de 200 lei, pentru asistența juridică suma de 4000 lei, pentru extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice suma de 330 lei.

În conformitate cu art. art. 90, 94, 96, 238-241, 276^2 -276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Autoritate”, prin intermediul avocatului Gulca Lilia împotriva Firmei de Producție și Comerț „BojoVin” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul Firmei de Producție și Comerț „BojoVin” S.R.L. (IDNO *****, sediul *****) în beneficiul S.R.L. „Autoritate” (IDNO *****, sediul *****) datoria în sumă de 4074 (patru mii șaptezeci și patru) lei, penalitatea în sumă de 4542,51 (patru mii cinci sute patruzeci și doi lei și cincizeci și unu bani) lei și cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat suma de 394,62 (trei sute nouăzeci și patru lei și șaizeci și doi bani) lei, pentru taxa de timbru suma de 200 (două sute) lei, pentru asistența juridică suma de 4000 (patru mii) lei, pentru extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice suma de 330 (trei sute treizeci) lei, iar în total suma de 13541,13 (treisprezece mii cinci sute patruzeci și unu lei și treisprezece bani) lei.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător Furdui Angela